

27.05.2004

Започнаха Дните на студентската култура

На 27 май в Галерията на **Националния студентски дом** беше открито първото издание на националния фестивал **Дни на студентската култура**.

Съорганизатори на инициативата са Студентският дом и Студентско читалище "Св. Климент Охридски". Тази първа по рода си проява откри Пламен Дойнов, директор на Дома, който сподели надеждата си, че този фестивал ще стане ежегоден.

В **програмата на Дните на студентската култура** са включени най-добрите постижения от всички видове изкуства, сътворени от студенти, представители на всички университети от цялата страна. Поздравления от името на общината поднесе Марин Жабински, зам. кмет на район Средец.

Първият ден беше посветен на изобразителното изкуство, съответно беше открита изложба на студенти от Художествената академия, специалност "Графика". За картините в изложбата говориха проф. Христо Стайков, зам. ректор и шеф на катедра "Графични изкуства" и проф. Стоянов от същата катедра. Представени са 17 художници-студенти. Както сподели проф. Стайков, "произвеждаме качествени студенти, на голяма висота", "хубаво е тези творби да отиват при хората, а не само да стоят по папките". Картините в изложбата са едни от най-добрите работи на студентите от катедрата, и представят младите художници като бъдещи самостоятелни творци. Те са стойностни и заслужават вниманието ви, заслужават своята публика! Картините се продават на почти символични цени и можете да ги разгледате (и купите) до 31 май.

Като мост към утрешната вечер, която е посветена на литературата, Пламен Дойнов представи и две нови заглавия от поредицата "Исторически семинар" на Академичния център за литература и култура - сборника "Гражданският комитет за построяването на Студентския дом (1910-1949)" и книгата на Васил Г. Янков "Думата на българския студент".

Мартин Митов, Словото

29.05.2004

Лауреатите от Студентския литературен конкурс Шумен 2004

На 28 май в Галерията на Студентския дом се проведе представяне и литературно четене на лауреатите от Националния студентски литературен конкурс "Шумен 2004". Самото награждаване и обявяване на резултатите беше на 14 и 15 май 2004 г. в Шумен. Сега и в София, в рамките на Дните на студентската култура видяхме и чухме част от отличените. Конкурсът се провежда за 29-ти път, като първият е бил през 1974 година, имало е прекъсвания, а догодина се очаква юбилейното му, 30-то издание. Водещ на вечерта беше директорът на Студентския дом Пламен Дойнов. Първа свои стихове прочете Мария Македонска от Софийския университет "Св. Климент Охридски" (СУ), получила поощрение в раздел проза, и поощрение на публиката за поезия. След нея пред публиката излезе Владислава Костова от НБУ, получила 3-та награда в раздел белетристика. Тъй като се колебаеше между два свои разказа, тя помоли публиката да избере между "Мутации" и "Сврака", проведе се гласуване, след това балотаж и в крайна сметка чухме разказа "Сврака". Пламен Дойнов направи кратка ретроспекция на предишни книги, издадени от Академичния център за литература и култура, авторите на някои от тях и лауреати на предишни издания на конкурса също присъстваха в залата.

Яница Радева (СУ), носител на наградата за книга от автор студент за стихосбирката си "Друг ритъм", прочете 3 свои стихотворения, след което на сцената един след друг излязоха част от екипа, получил също награда в тази категория - студентите от Литературен клуб "Боян Пенев", Шумен. Свои стихове, включени в сборника или нови прочетоха Тони Телалов, Веселина Виф Петрова, Антони Петров и Красимир Вардиев. В сборника им "(Не)вербална комуникация" има и много визуални текстове, активно участва при направата ѝ и арт група "Завой". След тях на сцената свои произведения прочетоха Теодора Иванова (СУ), Катя Белчева (ПУ) и Костадинка Лапкова (СУ). Камелия Спасова от СУ се хареса и на софийската публика със своя разказ, получил награда на публиката, присъдена след гласуване на литературното четене на 14 май. Наистина впечатляващ разказ, при това изпълнен много добре. Камелия прочете и свои стихове и беше една от малкото участнички, които могат да четат свои произведения пред публика разбираемо. Но все пак на повечето това им е първа изява пред публика, надявам се да се научат по-нататък и да овладеят добре сценичното си поведение.

Последни свои стихове четеха Емил Христов от СУ, получил първа награда за поезия и Мария Чомакова от Шуменския университет, получила специалното отличие на Национален студентски дом. Те двамата са поканени да предоставят свои произведения, които Академичният център за литература и култура да издаде в отделни книжки, като част от наградата. С това тържествената част приключи. След цял ден премиери и четения в НДК, тази студентска изява внесе малко свежест и ми показа, че сред студентите има немалко истински творци, които, надявам се, по-нататък ще видим и на изданията на Панаирът на книгата.

Мартин Митов, Словото

30.05.2004

Музика и танци на площад Народно събрание

На 29 май **Дните на студентската култура** бяха под знака на музиката и танците.

Още от сутринта "Фолклорна академия" събуди интерес на минавачи и чуждестранни туристи с програмата си "Как да се научим да играем българско хоро за 30 минути".

Следобяд на площад Народно събрание пред **Националния студентски дом** три състава: Академичният фолклорен ансамбъл, Студентският танцов състав при Аграрния университет и Студентският танцов състав при Университета по хранителни технологии (Пловдив) изнесоха танцов спектакъл, увличайки накрая зрители и минавачи в едно общо хоро.

Бяха поднесени цветя и венци пред паметната плоча на входа на Студентския дом. Тази паметна плоча беше **поставена и осветена миналата година** в чест на 70 годишнината от построяването на Дома. През тази година се отбелязват 100 години от полагането на основите на фонда за построяване на сграда на Студентския клуб. Беше прочетен и Поздравителен адрес от Министъра на образованието Игор Дамянов.

Камерният хор при Факултета за начална и предучилищна педагогика при СУ "Св. Климент Охридски" с диригент Венеция Караманова изпя няколко песни на площада пред Студентския дом, след което всички се качиха на последния етаж на Дома, където тържествено беше открит новият Студентски клуб. Този етаж, заедно с терасата от дълго време беше запуснат и неизползван, но след основен ремонт отново може да приема студенти и гости. Камерният хор изнесе концерт, последван от концерт на Духов квинтет на студенти от Музикална академия "Проф. Панчо Владигеров", които показаха за какво може да се използва новият клуб. Малко неудобство е, ако времето е дъждовно или ветровито - трябва щипки за прикрепване на нотните листа, но и изпълнителите и публиката посрещаха с чувство за хумор моментите, в които вятърът се заиграваше и се опитваше да отнесе листата.

Концертите създадоха много добро настроение, подготвяйки гостите за последвалия коктейл, който също показа, че новият клуб може да се използва и за купони.

Мартин Митов, Словото

30.05.2004

Две театрални постановки в Националния студентски дом

Неделният ден на 30 май в **Студентския дом** се случиха две много интересни театрални събития, част от **Дните на студентската култура**.

Първото представление беше "Хапки от реалността" - етюдни откъси в изпълнение на студенти специалност "Актьорско майсторство" при Педагогическия факултет на Пловдивския университет "Паисий Хилендарски". Ръководител на студентите е проф. Атанас Атанасов. За съжаление, изпуснах първите етюди, но веднага щом влязох в залата съжалих за закъснението си. Студентите демонстрираха много добра игра, свободно държане на сцената, увереност, скечовете бяха в повечето случаи весели и успяха да увлекат публиката в препълнената зала.

Второто представление беше на студентите от Театър-студия "Студентина". Артистите и Костадин Бонев, режисьор, изненадаха публиката с различно от обявеното представление. Бяхме свидетели на предпремиерно изпълнение на части от пиесата "Този път кой съм". Спектакълът е една компилация по текстове на Ева Енслър, Уди Алън, Пол Остър и Мартин Карбовски, и макар това да звучи еклетично, и въпреки, че видяхме само откъси, струва ми се, че екипът е успял да постигне удивително единство в изпълнението. Има за какво да се захване един театрален критик, но все пак това е все още репетиран спектакъл, актьорите продължават да работят по пиесата. Премиерата се очаква наесен и след това, което видях, я очаквам с нетърпение.

Ще си позволя в края да вмъкна малко размисли за нещо, които наблюдавах и в двете постановки - пушенето на сцената. И двата състава пушиха на сцената и то не една или две цигари. От една страна, не е далечно минало пожарът, който изгори част от Младежкия театър. От друга страна, на фона на забраните за реклами на алкохол и цигари, минали скоро и в Закона за здравето, малко странно ми е защо да не могат медиите да рекламират цигари и спиртни напитки, а културните институции да могат? Как да убедим децата, че тютюнопушенето е вредно, когато виждат героите на сцената или по филмите как пушат? При това в затворено помещение, пред публика... Защо в телевизионна реклама да не мога да виждам запалена цигара или бутилка ракия, а във филм или театрална постановка може? Или изкуството трябва да стои далеч от обществените проблеми?

Не са ми ясни тези неща. А явно и на депутатите, приели странният член 56 в здравния закон, не са ясни. Едно поне е сигурно - че депутатите гледат реклама по телевизията и тя ги дразни. Но на театър очевидно не ходят...

Мартин Митов, Словото

01.06.2004

Приключиха Дните на студентската култура 2004

С театралният спектакъл "Войцек" на студенти от Колеж „Любен Гройс“ бяха закрити **Дните на студентската култура**.

На 31 май в камерната зала на Студентски дом малобройна публика стана свидетел на една доста странна постановка. Не претендирайки за изчерпателност и критичен поглед върху тънкостите на театралното изкуство мога да кажа, че младите актьори играха завидно добре. Овладените движения и глас (с малки пискливи изключения) ме накараха да остана до края на постановката с надеждата, че ще разбере какво искат да ми кажат режисьорът и актьорите. Липса на повествователна нишка или преплитане на прекалено много такива? Пиесата явно бе решена в няколко пласта, за които само мога да предполагам, че са толкова дълбоки, та аз не успях да прозра заложените в тях идеи. Едновременните действия на трима, а дори и четирима актьора на сцената, всяко едно главно само по себе си, не позволяваха да се следи всичко случващо се под светлините на рампата. Докато гледам как на заден план се вие хоро, на преден две девойки разказват за ужаса на концентрационните лагери, в ляво спорят Войцек и доктора, преминава Мария, в дясно дама в бяло нарежда гръмовно фрази... по сцената се сипе грах, хляб, камъни - символика в това не е трудно да се открие, но ми бе непосилно да откроя общия, цялостен замисъл на тази пиеса. А едновременната игра на коренно различни сцени никак не ми помогна. Убедих се обаче в едно - модерният аксесоар този сезон е цигарата. В Световния ден на борбата с тютюнопушенето на сцената отново бе запалена цигара. Добре, че седящите на първия ред бяха фенове на трупата, ако може да се съди по реакциите им, докато траеше представлението, та талазите цигарен дим не ги притесниха. И с изключение на тези ентусиазирани фенове, мисля, че общото мнение на всички в залата бе, че гледахме много добри актьори да играят един много... спорен спектакъл.

Гергана Стойчева, Словото